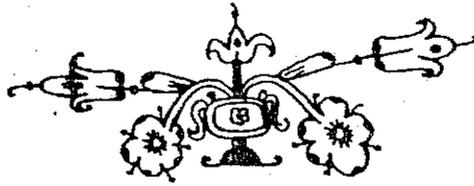

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΡΕΩΤΩΝ
ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΩΝ**

**ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ
ΚΑΝΟΝΟΣ ΑΥΤΩΝ**

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ»
ΚΑΡΥΑΙ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ 1986**

Επιμέλεια Εκδόσεως: Α. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ-ΠΑΙΔΕΙΑ Α.Ε.
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ 11, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Διορθώσεις κειμένων: Δημήτρης Βαμβακάς
Φωτοσύνθεση: grafomanager ο.ε.

Σελιδοποίηση - μοντάζ: Κώστας Γεωργιάδης
Αναπαραγωγή - φιλμ: ΡΕΠΡΟΤΕΧΝΙΚΗ Ε.Π.Ε.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ

Τὸ Ἅγιον Ὄρος, κατὰ τὴν ὑπερχιλιετὴ ἱστορίαν του, ἀνέδειξε πλῆθος γνῶστων καὶ ἀγνώστων Ἁγίων, κατατασσομένων γενικῶς εἰς τὴν τάξιν τῶν Ὁσίων. Πλὴν ὁμως, ὁ Μοναχισμὸς ἀνεκάθεν ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ὁδὸς μαρτυρίου, τοῦ μαρτυρίου τῆς συνειδήσεως. Καὶ ὁ ἀγιορειτικὸς μοναχισμὸς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ παλαιούς καὶ νεωτέρους πύκτας τοῦ Πνεύματος, συνεχιστὰς τῆς πρωτομαρτυρικῆς ὁδοῦ, κατὰ τὸν ἅγ. Ἰωάννην τῆς Κλίμακος.

Ἄλλ' ἠδῶκεσεν ὁ Θεὸς νὰ συγκαταριθμῶνται εἰς τοὺς Ἀγιορειτάς Ἁγίους καὶ μάρτυρες τοῦ αἵματος. Ἐκτὸς τῶν εὐαριθμῶν Ὁσιομαρτύρων τῆς περιόδου τῆς Τουρκοκρατίας, ἔχομεν καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν μαρτυρήσαντας ποικιλοτρόπως κατὰ τὸν γενόμενον διωγμὸν ἐπὶ Μιχαήλ Η' Παλαιολόγου καὶ Ἰωάννου Βέκκου Ἁγίους Πατέρας. Τινὲς νεώτεροι ἱστορικοὶ ὠμίλου ὡς περὶ μὴ γενομένου οὐδέποτε τοιοῦτου διωγμοῦ καὶ ἐθεώρουν τὴν ὅλην ἱστορίαν πλασματικὴν καὶ φανταστικὴν.

Ἡ μακραίων ὁμως στοματικὴ παράδοσις τῶν Ἀγιορειτῶν, μεταδιδομένη ἀπὸ γέροντος εἰς ὑποτακτικόν, ἀπεδείχθη ἀληθεστέρα τῶν «ἱστορικῶν». Ἔως τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1981, ἐδείκνυντο ὡς ἄγλωττα, πλὴν φωνοῦντα, μνημεῖα τοῦ ὡς ἄνω διωγμοῦ, εἰς τὰς Καρυάς, ἡ μαρμαρίνη πέτρα εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατατομήθησαν οἱ Καρεῶται Πατέρες ὡς καὶ ὁ τάφος τοῦ μαρτυρήσαντος ἀγνώστου ὀνόματος— Πρώτου, σωζόμενος εἰς τὴν δεξιὰν γωνίαν τοῦ νάρθηκος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Πρωτάτου. Ἐπὶ αἰῶνας ἔκαιεν ἄνωθεν αὐτοῦ ἀκοίμητος ἡ κανδήλα, ἡ κανδήλα τῆς πίστεως εἰς τὴν Παράδοσιν τῶν Πατέρων.

Ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὑπείκουσα εἰς τὴν φωνὴν πολλῶν εὐλαβεστάτων γερόντων καὶ μοναχῶν, πρωτεύοντος τοῦ μακαρίτου Προηγ. Ματθαίου Βατοπαιδηνοῦ, ἐνήργησε τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ προρρηθέντος τάφου. Ρίγη συγκινήσεως κατέλαβον τοὺς προστρέξαντας Πατέρας καὶ λαϊκοὺς, ἀναμένοντας ἀγωνιωδῶς τὴν ἐκβασίν τοῦ ἀναληφθέντος ἐγχειρήματος, ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν ἀνευρεθέντων εἰς ἀρκετὸν βάθος τιμίων λειψάνων τοῦ Ὁσιομάρτυρος Πρώτου. Ἡ εὐρεσις τῶν ἀγ. λειψάνων ἐγένετο γνωστὴ ἀμέσως εἰς ἅπαν τὸ Ἅγιον Ὄρος, προκαλέσασα βαθυτάτην συγκίνησιν.

Ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ αἰοδίου γέρ. Ἀρκαδίου Βατοπαιδηνοῦ ἐμάθομεν περὶ τοῦ νέου Ὁσιομάρτυρος Πρώτου, ὅτι τὸ μοναχικὸν του ὄνομα ἦτο Κοσμᾶς καὶ προήρχετο ἐκ τῆ μονῆς τοῦ Πλακᾶ ἢ Πλακέως.

Πλὴν τοῦ λιτοῦ διστίχου τοῦ ὁσίου Νικοδήμου εἰς τὸν Συναξαριστὴν τῆς ε' Δεκεμβρίου, ἐν ἧ σημειοῦται ἀπλῶς ἡ μνήμη τῶν Καρεωτῶν Ὁσιομαρτύρων ἐπὶ Βέκκου, ἕτερόν τι ὑμνογραφικὸν ποίημα δὲν εἶναι γνωστὸν, τοῦλάχιστον ἕως σήμερον. Διό, εἰς πλήρωσιν τοῦ κενοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης νὰ γίνῃ ἡ προσήκουσα, πρῶτον, ἀνακομιδὴ τῶν ἀγ. λειψάνων τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ καὶ, εἶτα, ὁ ἐπίσημος κοινὸς ἑορτασμὸς πάντων τῶν Καρεωτῶν Ὁσιόθλων Πατέρων, ἀπεφασίσθη ὑπὸ Καρεωτῶν Γερόντων, τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἱεράς Κοινότητος, καὶ ἀνετέθη εἰς τὸν ἱερομ. Ἀθανάσιον Σιμωνοπετρίτην ἢ σύνταξις ἀσματικῆς ἀκολουθίας καὶ Παρακλητικοῦ Κανόνος.

Παράδιδοντες εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς τὰς ἱεράς ἀκολουθίας αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέραν χαρὰν διότι οὕτω ἐκπληροῦται τὸ ὀφειλόμενον χρέος ἔναντι τῶν Ἁγίων Ὁσιομαρτύρων καὶ δὴ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ, τοῦ ὁποίου τὰ τίμια Λείψανα εἴχομεν τὴν εὐλογίαν, ὡς τότε Καμπανάρηδες τοῦ Πρωτάτου, ἰδίαις χερσὶ νὰ ἀνακομίσωμεν καὶ δεόντως νὰ τακτοποιήσωμεν.

Ἐπὶ τούτοις, ἐκζητοῦντες ταπεινῶς τὴν εὐλογίαν τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ τῶν Καρεωτῶν ἐνδόξως ἀθλησάντων Πατέρων, ἐπὶ πάντας τοὺς εὐλαβουμένους καὶ τελοῦντας τὴν ἱεράν των μνήμην καὶ διατελοῦμεν

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ φιλαδελφίας
Ἱερομόναχος Κύριλλος Καρεώτης
ἐκ τοῦ Κελλίου Ἅγιος Νικόλαος τοῦ Χαλκιᾶ

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΠΛΗΡΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ
ΤΩΝ ΚΑΡΕΩΤΩΝ ΟΣΙΑΘΩΝ
ΟΜΟΛΟΓΗΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ
ΤΩΝ ΕΠΙ ΒΕΚΚΟΥ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ**

Τῆ ε' τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου,
μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐν Καρυαῖς
τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὁμολογησάντων καὶ ὑπὲρ αὐτῆς
ἀθλησάντων θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν ἐπὶ Βέκκου.

ΕΝ ΤΩΙ ΤΩΙ ΜΙΚΡΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο "Αθως χαίρει προφρόνως τῆς συνειδήσεως, τὸ στάδιον τὸ μέγα, ἀγιότητος ὄντως, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἡ κιβωτός, τῶν δογμάτων προπύργιον, ἐπὶ τῇ μνήμῃ Πατέρων Καρεωτῶν, Ὁσιάθλων τῶν τῆς πίστεως.

Ε ντεθραμμένοι Πατέρων, ταῖς παραδόσεσιν, Ὁρθοδοξίας νᾶμα, εὐλαβῶς ἐκπιόντες, ἀκρίθειαν τηροῦντες σὺν τῷ Κοσμᾷ, Καρεῶται ὁμόαθλοι, ὁμολογήσατε πίστιν τὴν ἀληθῆ, διὸ πάντες ὑμᾶς σέβομεν.

Ν ἰκην διπλῆν κατορθώσαντες Ὁσιάθλοι, στέφος διπλοῦν τῆς δόξης, ἐκομίσασθε πάντες, ὡς κάρνα Παρθένου πνευματικά, ὑπ' Αὐτῆς νῦν συνήχθητε, εἰς Βασιλείαν αἰώνιον εἰς χαρᾶς, τὰ σκηνώματα τὰ ἄφθαρτα.

Δ ὄξα καὶ πλοῦτος καὶ καύχημα ἀνεδείχθητε, Πατέρες θεοφόροι, "Αθω Ὁρους τοῦ θείου, ἡμῶν δὲ τῶν οἰκούντων ἀναψυχή, ἀρετῆς ἐκμαγεῖά τε, καὶ πρεσβευταὶ ἀεννάως πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα εὐρωμεν τὸ ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ο ἰ τὸ Ὅρος οἰκοῦντες τῆς ἀγιότητος δεῦτε, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ὀσιάθλων Καρεωτῶν Πατέρων τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς τὸν τούτους χαριτώσαντα Κύριον δοξάσωμεν, λέγοντες πρὸς Αὐτόν· Κύριε, ὁ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ὁμολογίαν τῶν Πατέρων δεξάμενος, δέχου καὶ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκεσίαν τούτων, ὅπως τύχωμεν τῆς Βασιλείας σου.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός.

Τ ἦν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Εἰς τὰ ἀπόστιχα.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ξύλου τοῦ τῆς Ζωῆς, τυχόντες Θεοφόροι, διὰ τῆς μαρτυρίας, ποιήσατε ἀξίους, ἡμᾶς τῆς θείας κλήσεως.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Α ῥμα εἰς φαιρινόν, συνήφθητε Πατέρες, ξίφεσιν ἐκτμηθέντες, ἀγρόνη τε δὲ ἄλλοι, Χριστὸν ὁμολογήσαντες.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Ζ ἦτε ἀεὶ σοφοί, οἱ δίκαιοι γὰρ ζῶσι, σὺν τῷ Θεῷ ἀλήκτως, μετέχοντες τῆς δόξης, ἦν αἵμασιν ὠνήσασθε.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Ο ῥτε σκότος δεινόν, Πατέρες ἀνατεῖλαν, ἠπεῖλει συγκαλῦσαι, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Τριάδα ἐδοξάσατε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μέμνησο ἢ ἐλπίς, τοῦ κλήρου σου πρεσβείαις, τῶν Ὀσιάθλων τούτων, ὧν λείψανα κατέχει, ναός σου ὁ περίκλυτος.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εὐφραινέσθω ὁ Ἄθως, κιβωτὸς ἀγιότητος, τῆς Παρθενομήτορος κληῖρος, ὡς βλαστήσας ἐκθρέμματα ἐνδόξους Καρεώτας ἀθλητάς, τῆς πίστεως τοὺς Ὁμολογητάς, τὸν Κοσμᾶν τὸν θεοφόρον, καὶ τὴν πληθὺν τὴν σὺν αὐτῷ ἀθλήσασαν. Δόξα βοῶν Σοι ὁ Θεός, δόξα Τριάς ὑπέρθεε, δόξα ὅτι ἡξίωσας αὐτούς, τῆς μαρτυρίας τεύξασθαι.

Δόξα. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι...

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Νέα καὶ φαιδρὰ πανήγυρις! Δεῦτε συνελθόντες, Ἀθωνῖται ἄσμασι, τιμήσωμεν εὐλαβῶς τὸ θεῖον σύστημα, Πατέρας τῶν Καρυῶν, Κοσμῶν τὸν Πρῶτον καὶ πληθὺν τὴν ἀνώνυμον, ὡς τράπεζαν γὰρ ἡμῖν, ὁμολογίαν παρέθεντο κράζουσι· δόξα σοι Θεέ τῶν ὅλων ὁ ἐνδοξαζόμενος, καὶ τὴν δόξαν δεικνύων, ἐν ταῖς μνήμαις τῶν Ἁγίων σου.

Ορος τοῦ Θεοῦ τὸ Ἅγιον, Ὅρος θεῖον πῖον, Ὅρος πανσεβάσμιον, εὐφραίνου καὶ ψαλμικῶς ὡσπερὶ ἔλαφος, ἐκδίψασον δαψιλῶς ἐκ τῶν αἱμάτων υἰῶν σου καὶ πρόσβλεπον, πῶς οὗτοι θεοφιλῶς, τμηθέντες ξίφει στεφάνους ἐδέξαντο, τοὺς τῆς μαρτυρίας καὶ ἡμῖν γεγόνασιν, εὐαγγέλια ζῶντα, καὶ ἀλείπται πρὸς τὴν ἄσκησιν.

Σκῆτη Καρυῶν ἐβλάστησας, θεοφόρους ἄνδρας, οὓς περ ὡς θυμίαμα, ἀνέθηκας λογικόν, εἰς μαρτυρίου πυρᾶν, καὶ τούτων ταῖς ἐκπνοαῖς, τὴν Ἐκκλησίαν ὀσφραίνεις χαρμόσυνα, ἐξαίρετον δὲ ἡμᾶς, τοὺς κατοικοῦντας τὸ Ὅρος τὸ Ἅγιον, οἱ ὁμοῦ ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις, τὸν Θεὸν δοξάζομεν, τὸν δοξάσαντα τούτους, καὶ ἡμᾶς ἐξαγιαζόντα.

Θῦσον τῷ Θεῷ αἰνέσεως, ἐκατόμβην θῦσον ὁ τῆς Θεομήτορος, ὁ οἶκος ὁ εὐκλεῆς, ὁ τοῦ Πρωτάτου φαιδρῶς, συνῆξας γὰρ αἰσθητῶς, σοὺς θεμελίους ποτίσαντας αἵμασιν, οἰκεῖν τε ὡς κιβωτῷ, ἐν σοὶ καὶ σκέπην σου ἔχειν τὴν πάντιμον, ἄχρισ οὐδ' ὁ δόξης Κύριος ἐλεύσεται, καὶ βραβεῖα καὶ στέφη, ἀποδοῦναι τὰ ἐπάξια.

Ἔτερα προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Εκαρδίωσας Κύριε, τὴν πληθὺν τῶν Ὁσίων σου, ὄντως ἐκαρδίωσας καὶ κατέφλεξας, ἅπαν ὑλῶδες προσκίρτημα, καὶ τούτους ἀνέδειξας πορφυροὺς ὡς οὐρανοὺς, διὰ ξίφους τὸ ἔνδυμα τὸ γαμήλιον, ἐνδυθέντας καὶ οὕτως ἐπαξίως, εἰς τὸ Δεῖπνον Βασιλείας, τῆς σῆς εἰσάξας Πανάγιε.

Ο Κοσμᾶς ὁ τῆς Σκήτεως, Καρεῶν ὁ ὑπέρτιμος, ὥσπερ τις Χριστόσφακτος κριὸς δέδεικται, οὐ μόνον Πρῶτος τῷ χρίσματι, ἀλλὰ καὶ ταῖς πράξεσιν γεγονῶς ὡς ἀληθῶς, τύπος πᾶσι θεόγραφος διὰ αἵματος, γεγραφῶς τὴν Χριστοῦ ὁμολογίαν, ὅτι ἔξω Ἐκκλησίας, ἡ σωτηρία ἀδύνατος.

Στηλογράφοι ιδέτωσαν ψαλμικοὶ τοὺς ἀθλήσαντας, καὶ ἐκδειματώσαντας πλάνην δύσθεον, λατινοφρόνων μὴ ἔχουσιν, πατρόθεν τὸ σύμφωνον, καὶ εἰσάγουσαν διπλὴν, τὴν ἀρχὴν ἐν Θεότητι, ὅπερ ἄθεσμον ὄθεν πέτρα τμηθέντες τοὺς αὐχένας, Βασιλείαν χαρμωσύνης, ἐκληρονόμησαν ἅπαντες.

Διδαχαῖς ἀνετράφητε, ὀρθοδόξοις Μακάριοι, καὶ καρπὸν ὀρθόδοξον ἐξεφέρατε, μὴ τὴν κακότεχνον ἔνωσιν, δεξάμενοι Ὁσιοὶ, ἀληθείας ἐρασταί, τὰς βουλάς διελύσατε καὶ ἐν αἵμασιν, ἐστομώσατε τῆς κακοδοξίας, τὴν ψυχῶλεθρον πλημμύραν, ὧ Καρεῶται θεόστεπτοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οτε βαρὺ τῆς αἵρέσεως τὸ σκότος, τὴν οἰκουμένην καταλύσαι ἠπέιλει, τότε ὑμᾶς ὁ τῆς Ἀληθείας ἥλιος νοητός, Χριστὸς ἡ αὐτοαλήθεια, δευτέρα φῶτα ἀναδείξας, Πατέρες Καρεῶται, καὶ τῆς ὁμολογίας ἀξιώσας τῆς σεπτῆς, τοῖς πεπλανημένοις καὶ ὑπὸ τῆς πλάνης κλονουμένοις, ὁδηγοὺς Ὁρθοδοξίας κατέστησε. Οὐ γὰρ ἐδέχθητε ὑμεῖς τὴν τῶν Ἰταλῶν ἑτεροδιδασκαλίαν, ἀλλὰ τοῖς πατρικοῖς ζωηροῖς διδάγμασιν ἐπόμενοι, τὸ ἀνθρωποσωτήριο θεῖον δόγμα ἀνεκηρύξατε. Καὶ ἐκ τῆς Πέτρας τῆς ἀληθινῆς ποτισθέντες, ἐν πέτρα ἐναπετημήθητε. Ὡ τῆς καλῆς ὑμῶν ἐμπορίας ὁμόστοχοι Ὁμολογηταὶ καὶ τῆς θεαρέστου ἀ-

θλήσεως! Καὶ νῦν τυχόντες τῆς ἀκλινοῦς καὶ ἀτρέπτου οὐρανοῦ δόξης, πρεσβεύσατε τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ, ὅπως χαρίζεται ἡμῖν τῆς ἀληθοῦς πίστεως τὴν χάριν, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ τὴν εἰρήνην τὴν ἀσάλευτον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου, ἡ Ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· φάτνη δὲ ὑποδέχου τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς· ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τό φρικτόν· καὶ μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρνα, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε. Ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός, Ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε καὶ προσεφθέγγατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς ἐνεσπάρης μοι ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (κεφ. λβ', 1 - 9)

Τάδε λέγει Κύριος· μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιών σπέρμα καὶ οἰκείους ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἴδου γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσιν. Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ κρυθήσεται ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένου. Καὶ φανήσεται ἐν Σιών ὡς ποταμὸς καὶ φερόμενος ἐνδοξος ἐν γῆ διψώσῃ. Καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ ὦτα δώσουσιν ἀκούειν. Καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τοῦ ἀκούειν, καὶ αἱ γλῶσσαι ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην. Καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τῷ μωρῷ ἄρχειν καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σου· σίγα. Ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει τοῦ συντελεῖν ἄνομα καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον πλάνησιν τοῦ διασπεῖραι ψυχὰς πεινώσας καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιῆσαι. Ἡ γὰρ βουλή τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλεύσεται καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκους καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει. Οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλή μενεῖ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (κεφ. ξγ', 15 - 19 καὶ ξδ', 7 - 11)

Επίστρεψον Κύριε, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης. Ποῦ ἐστὶν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστὶν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου; ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν; σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ πατήρ, ὅτι Ἀβραάμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ, Κύριε, πατήρ ἡμῶν. Ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶν. Τὶ ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου, ἐσκλήρυνας ἡμῶν τὰς καρδίας τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρου τοῦ ἁγίου σου. Οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἅγιασμά σου. Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ νῦν, Κύριε, πατήρ ἡμῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς ἔργον τῶν χειρῶν σου πάντες. Μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν ἐπίθλεψον, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς. Πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος, Σιών ὡς ἔρημος ἐγενήθη, Ἱερουσαλήμ εἰς κατάραν. Ὁ οἶκος, τὸ ἅγιον ἡμῶν, καὶ ἡ δόξα, ἣν ἠὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυρίκαυστος, καὶ πάντα τὰ ἔνδοξα συνέπεσεν. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου Κύριε, καὶ ἐσιώπησας καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα (κεφ. γ', 1 - 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοῦς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ. Ὅτι χά-

ρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ψάλλομεν πρῶτον τὸ τοῦ Ναοῦ ἰδιόμελον καὶ εἶτα τὰ παρόντα τῶν Ὅσιομαρτύρων.

Ἦχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ἡ θεοσκεπάστος Σκήτη τῶν Καρεῶν, ἡ τοῦ Ἄθω ἄρχουσα· ἔχεις γὰρ εὐφροσύνης ὡς αἰτίαν, τὴν τῶν τέκνων σου κατατομίαν, καὶ τὴν μαρτυρικὴν ὁμολογίαν αὐτῶν. Μὴ φέροντες ἐνοῦσθαι τὰ τῇ αἵρέσει μεμολυσμένα τῇ Καθολικῇ Ὁρθοδοξίᾳ, ἤλεγξαν παρανομήσαντας, τὸν τε αὐτοκράτορα καὶ τὸν πατριάρχην, τύποι ἀληθοῦς πίστεως γενόμενοι, τοῖς δὲ τῷ Ὁρει τούτῳ ἀσκουμένοις, χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις.

Ἦχος β΄.

Τὴν προδρομικὴν φωνὴν, οὐκ ἔξεστί σοι βασιλεῦ, ἀναλαβόντες, λατινοφρονήσαντα τὸν ἕως τότε ὀρθοδοξοῦντα αὐτοκράτορα ἠλέγξατε· καὶ ὡς τίμημα τῆς θερμουργοῦ ὑμῶν παρρησίας, τὸ μαρτύριον ἐλάβετε, οἱ ἐσταυρωμένοι τῷ Χριστῷ. Ὅθεν σήμερον, τὴν πανσεβάσμιον σύναξιν ὑμῶν τελοῦντες δοξάζομεν Θεόν, τὸν ὑμᾶς καθαγιάσαντα.

Ἦχος γ΄.

Τὴν τῆς πίστεως παρακαταθήκην κληρονομήσαντες, Ἅγιοι Πατέρες, ὡς κλῆρον πολυτίμητον καὶ ψυχῶν σωτήριον ἡμῖν κατελίπετε, διὰ τοῦ ὑπὲρ αὐτῆς ἐκχυθέντος τιμίου ὑμῶν αἵματος καθυπογράψατες. Εὐγνωμονοῦντες οὖν ὑμᾶς, τὴν σεπτὴν ὁμολογίαν ἀνακηρύττομεν καὶ τὴν λαιμητόμησιν τιμῶντες, τὸν Κύριον δοξάζομεν.

Ἦχος δ'.

Οὐ γὰρ ὁ φαινόμενος χρυσός, χρυσός ἐστι τῇ ἀληθείᾳ, ὡς τοῦτο καὶ οἱ τῷ ἁγίῳ ὀνόματι τῆς ἀδελφότητος ἐπώνυμοι ἰταλοφρονούντες ἐφ' ὑμῖν ἀπέδειξαν. Ρίψαντες γὰρ τὸ τῆς ὑποκρίσεως προσωπεῖον, ὡς λύκοι θαρεῖς τὴν συμφωνίαν ἐν οἷς ἀδύνατον ἦν ὑμᾶς ὁμονοῆσαι ἀπήτησαν καὶ πολλαῖς βασάνοις καθυποβαλόντες, ἄλλους μὲν ξίφει πικρῶς ἀπέτεμον, ἑτέρους δὲ τῇ ἀγχόνῃ ἀπηώρησαν. Πάντας δὲ πάντως εἰς οὐρανοῦς, εἰ καὶ ἀθελήτως, προήγαγον. Ἐκεῖθεν ἡμᾶς ἐποπτεύοντες, Ὅσιοι καὶ Μάρτυρες Πατέρες, πρεσβεύετε ἐκτενῶς, ἵνα ρυσθῶμεν τῆς κολάσεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ἀγάπης διὰ τὴν αἵρεσιν ψυγείσης, καὶ τῆς ἀληθείας διὰ τὴν πλάνην κατανοθευθείσης, ὑμεῖς Πατέρες Ὅσιοι, ἀντίδοτα ζωῆς ἐφάνητε. Καὶ ὑπὲρ πᾶν τι ἄλλο τὸν Χριστὸν ἀγαπήσαντες, καὶ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα ὁμολογήσαντες, σφάγια ὀλοκαυτώσεως Αὐτῷ προσηέχθητε ὑπὸ τῶν ψευδαδέλφων, ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια. Χαίρομεν οὖν ὑμᾶς μνημεῖα κατέχοντες τῆς πίστεως ἔμψυχα καὶ τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν εὐφροσύνως δοξάζομεν.

Καὶ νῦν.. Ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ**Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.**

Χαίροις τῶν Καρεῶν ἢ σεπτῆ, ἀρχαία Σκήτη Θεοτόκου τὸ σκήνωμα, καὶ χαίρουσα ὕμνους ἄσον τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ, ὅτι πλήθος ὄλον σοι ἐδωρήσατο, Μαρτύρων τοῦ αἵματος, ἀληθείας ὀχύρωμα, ὀρθῶν δογμάτων, θεολόγους καὶ κήρυκας, καὶ τῆς πίστεως ἀθλητὰς καὶ καυχήματα. Τούτους ὡς πρέσβεις ἔχουσα, καὶ τεῖχος ἀκλόνητον, Ὁρθοδοξίας

πορφύραν ἐνδυσάμενη ἐκβόησον· Χριστέ σὺ ἡ δόξα, τῶν Πατέρων μου ἡ θεία καὶ ἡ αἰώνιος.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῶ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ.

Χαίροις ἡ φυραθείσα Χριστῶ, ζύμη Πατέρων καὶ ὡς ἄρτος ἡδύτατος, ἐν πέτρᾳ ἄλλῃ τραπέζῃ, κατακοπέντες ὁμοῦ, καὶ παρατιθέντες ὡσπερ ἡδυσμα, πιστοῖς μὴ δεξάμενοι, ἀζυμίτου τὸ φρόνημα, τὸ ἄθεσμόν τε παρεμβόλιμον δίδαγμα, τούτῳ λέγοντες, οὐ δυνάμεθα δέσποτα, ἄλλως πιστεῦειν ἴδε γάρ, συμβόλου τῆς πίστεως, τὴν παραχάραξιν ἴδε, καὶ μὴ ἀνάγκαζε ψεύδεσθαι· Τριάδος ἡ δόξα, ἐν Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ οὐχ εἰς αἵρεσιν.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Χαίροις Πρῶτε Κοσμᾶ ἀθλητά, χοράρχα θεῖε Καρεῶν ἐγκαλλώπισμα, ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἐπὶ ξύλου, ἀναρτηθέντος Χριστοῦ, ἐπὶ ξύλου Πάτερ καὶ σὺ ἤρτησαι, προκρίνας τὸν θάνατον, ἢ τῷ ψεύδει συμφύρεσθαι, ἐλάχιστός τε ἀπὸ πρώτου γενόμενος, ὅθεν Κύριος σὲ ἐδόξασεν Ἅγιε. Πρέσβευε παμμακάριστε, σὺν δήμῳ συνάθλων σου, ἵνα κρατῶμεν ἀξίως, τὰ τῶν πατέρων διδάγματα, καὶ τούτοις κανόνι, κεχρημένοι ἀσφαλείας, ψυχὰς ἐκσώσωμεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

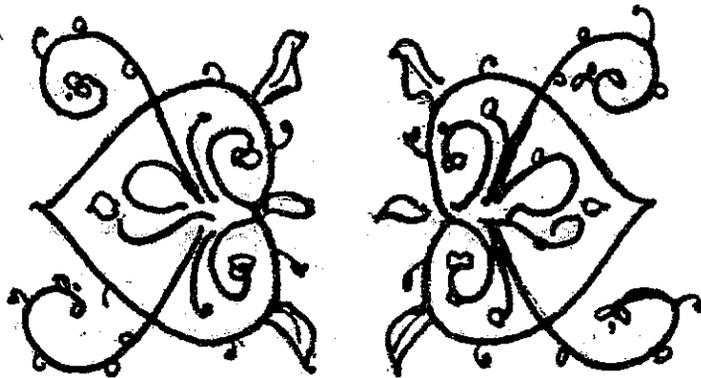
Θυσία τῷ Θεῷ οὐκ ἀπὸ προβάτων ἀλλ' ἀπὸ ἰσαγγέλων Πατέρων οὐκ ἐν βομῶ καὶ θυσιαστηρίῳ μωσαϊκῷ, ἀλλ' ἐν τῷ θεομητορικῷ περιβόλῳ· ἀντὶ βοῶν ἀτάκτων καὶ φωνῶν βοείων, αἶνος εὐχαριστήριος καὶ δοξολογία μαρτυρική θεοδίψαστος· ἀντὶ ἱερέων νομικῶν, σφάκται ψευδάδελφοι· ἀντὶ πυρὸς ὀλοκαυτώσεως, πῦρ καταφλέξαν τὸν τοῦ Πρωτάτου πανεύφημον ναόν. Ὅμως, Κύριε, Κύριε, ἐξ οὐρανοῦ ἐπίβλεψον καὶ δὸς ἐκάστῳ τὸ ὄφλημα, ἡμῖν δὲ ζωὴν αἰώνιον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀγίων σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, προεόρτιον.

Υπόδεξαι Βηθλεὲμ τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννήσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τὸ ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, δις καὶ τό, Θεοτόκε Παρθένε ἢ τό, Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εκ Πέτρας μὲν Μωσῆς, τοῦ λαοῦ δίψαν παύει, ἐκ πέτρας δὲ ὑμεῖς, ρεῖθρα χέντες αἱμάτων, ποτίζετε ἅπασαν, Ἐκκλησίαν μακάριοι, ὡς γὰρ Πνεύματος, πεπληρωμένοι τὸ ὕδωρ, τὸ ἀλλόμενον, ἡμῖν πηγάζετε ὄντες, κρουνοὶ πνευματόρρυτοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ο κόσμος ὁ λαμπρός, Ἐκκλησίας ὁ Πρῶτος, Κοσμᾶς σὺν τοῖς λοιποῖς Ὅσιάθλοις Πατράσιν, ἡμᾶς συνεκάλεσαν καὶ ὡς ἄριστον προὔθηκαν, τὴν χαρμόσυνον καὶ εὐκλεᾶ αὐτῶν μνήμην, τὸ μαρτύριον ὁμολογίαν τὴν θεῖαν, διὸ ἄριστήσωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυρίαν σε ἡμῶν καὶ προστάτιν πλουτοῦμεν, τοῦ Ὄρους οἰκισταί, Θεοτόκε Μαρία, χαρὰν καὶ ἀντίληψιν, εὐφροσύνην καὶ στήριγμα, ὄθεν ἅπαντας εἰς Οὐρανῶν Βασιλείαν, συνεισάγαγε, ὅπως ὑμνώμεν τὴν δόξαν, Υἱοῦ σου Παντάνασσα.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Πατέρες Ὅσιοι οἱ τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως, πρῶτον τελῆσαντες, καὶ τὸ ποτήριον ὁμοῦ πίνοντες τοῦ μαρτυρίου, νῦν δε παριστάμενοι, τῷ Θεῷ ἐμφανέστερον, πάντας ἀξιώσατε, πληρωτὰς ὑποσχέσεων, γενήσεσθαι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντας, τὴν ἱεράν ὑμῶν πανήγυριν.

Δόξα... Ἐτερον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρός τιμήσαντες, μὴ δεξάμενοι ὄλως δόγμα τὸ βλάσφημον, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς ἐκπορεύεται, καὶ παρ' Αὐτοῦ ὡς ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενόν ἐστι, τιμᾶσθε νῦν θεοφόροι, Πατέρες οἱ Καρεῶται, τοὺς λατινόφρονας οἱ ἐλέγξαντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ε'ργαστήριον ἔχοντες ἀγιότητος, Θεοτόκε τὸ Ὅρος τοῦτο τὸ Ἅγιον, σοῦ δεόμεθα Σεμνή ὅπως παράσχῃς ἡμῖν, ἐν πειρασμοῖς ὑπομονὴν καὶ σκοτασμοῦ ἀπαλλαγὴν, ἵνα ὁψώμεθα Κόρη, τὸ φῶς Χριστοῦ τοῦ Κυρίου, τοῦ σοῦ παμφώτου Τόκου Πανάχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'κ τῆς πείρας μαθόντες τὴν πρακτικὴν, καὶ τοῦ κόσμου τὸ ἄστατον καὶ φθορὰν, γινώσκοντες Ὅσοι, τὸν Χριστὸν μόνον εὔρατε, σταθιρὰν καὶ βεβαίαν ἐλπίδα καὶ ἔρεισμα, ὡς ὁ Παῦλος τὰ πάντα πιστεύοντες σκύβαλα, ἔθεσθε τραχήλους εἰς τομὴν τὴν τοῦ ξίφους, ποθοῦντες τὴν σύστασιν, ὑπὲρ Οὐ ἀπετάγητε, ὅθεν τύπος γεγόνατε, ἡμῶν οἷς πλοῦτον δόξαν πολύν, τῶν λειψάνων δῶρον κατελίπετε, διὸ πόθῳ τιμῶμεν ὑμῶν θείαν ἄθλησιν.

Δόξα... Τὸ αὐτό.**Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Ζωηφόρον Πηγὴν σε καὶ χαρμονὴν, ἐπιστάμεθα Κόρη οἱ μονασταί, διὸ σοι προστρέχομεν, ἐμπλησθῆναι σπουδάζοντες, διὰ σοῦ γὰρ Παρθένε Θεὸν ἀνευρίσκομεν, τὸν τὴν μήτραν σου θρόνον Θεότητος δείξαντα, ὅθεν Παναγία, καταξίωσον μένειν, Αὐτὸν εἰς ψυχὰς ἡμῶν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ὅτι Τοῦτον ποθήσαντες, τὸ Ὅρος κατελήφαμεν πολλῇ, τῇ ἐλπίδι χρώμενοι Μητρόθεε, τῆς πρὸς σὲ συμπαθείας, ἣν πάντοτε δείκνυσι.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Ἐκ νεότητός μου. Προκείμενον.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων Αὐτοῦ.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...

Εὐαγγέλιον. Ὁσιακόν (τοῦ ἁγίου Σάββα, εἰς τὸν Ὁρθρον).

Ὁ Ν', μέθ' ὄν.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ὁσιάθλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'

Στίχ. Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Οἱσιοι Καρεῶται Πατέρες, ἡ σεπτὴ ὑμῶν ἄθλησις, ἡμᾶς πάντας χαρμωσύνως συνηγάγετο, καὶ πρὸς δοξολογίαν κινεῖ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνισχύσαντος ὑμᾶς τὴν ὁμολογίαν τελέσαι. Αὐτὸν ἰκετεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Καὶ ὁ Κανὼν τῶν Ὁσιάθλων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: «Ὡς Θεοτόκου κάρνα Καρεοάθλους στέφω. Α» (θανάσιος).

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ως τῷ φωτὶ τῷ τρισηλίῳ Ἁγιοι, νῦν παρεστῶτες φωτὶ, τῆς ψυχῆς μου σκότος, λύσατε καὶ οἶκόν με, φωτὸς μεταποιήσατε, ὅπως μέλψω ἐκθύμως, τὰ τῆς ἀσκήσεως σκάμματα, καὶ ὁμολογίας τὴν ἄθλησιν.

Σαλευομένης ἐκ καινῆς αἱρέσεως, τῆς τῶν Λατίνων φημί, Σῶτερ σῆς Ὀλκάδος, ἄγκυραι σωτήριοι, καὶ ἀκριθείας δόγματος, φύλακες οἱ Πατέρες, ἀναφανέντες ἐστήριξαν, τὴν σὴν κληρουχίαν τῷ αἵματι.

Θεολογία ἀληθῆς οὐ πέφυκεν, ἡ τῶν δογμάτων ψιλή, γνῶσις ἀλλ' ὁ βίος ὁ Θεῷ μορφούμενος, καὶ τοῦ Σταυροῦ ὀλόθυμος, ἄρσις ὡς οἱ Πατέρες, τῇ Ἐκκλησίᾳ παρέδωκαν, καὶ ὡς Καρεῶται ἐδίδαξαν.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη ἐκ Κυρίου Πάναγνε, ὡς Μήτηρ οὔσα Αὐτοῦ, ἐκ τοῦ Ἄρχαγγέλου ἤκουσας Παρθένε μου, ὑπερευλογημένη δέ, ἐξ ἡμῶν νῦν ἀκούεις, ὅτι εἰς κληρὸν σου ἅπαντας, νῦν ἡμᾶς συμψύχους συνήθροισας.

Καταβασία. Χριστός γεννᾶται.

ᾠδὴ γ´. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ομολογίας στυπτικοῖς, τοῖς βέλεσιν κεχρημένοι, τὴν ἀκάθεκτον αἰρέσεως πλάνην, ὡς ἰατροί, στρατιῶταί τε θεῖοι, τὴν Ἐκκλησίαν τηρήσαντες ἄμωμον, καθείλετε καὶ τὸν Σατάν, ἀπεπνίζατε αἵματι Μάρτυρες.

Τὴν κλίμακα τῶν ἀρετῶν, ἀναβαθμοῖς ἀνελθόντες, τὴν τριάδα ἀρετῶν τὴν ὑπάτην, ὡς σωστικὴν, κατὰ Παῦλον εὐρόντες, καὶ πάλιν ταύτης ἀγάπην προκρίναντες, θυσία ζῶσα τῷ Θεῷ, εὐοσμίας Πατέρες ἐδείχθητε.

Ορθοδοξίας τῷ ζυγῷ, ὀρθοπραξίαν ζευγώντες, ἠλοήσατε Πατέρες τὸν σῖτον, τὸν καθαρὸν, τῶν δογμάτων τὸ βάθος, καὶ ἐξηγήσατε ἄρτον τὸν ἄριστον, τὴν πέτραν ἔχοντες πυράν, καὶ τὸ ξίφος ὡς ξύλα τρισόλβιοι.

Θεοτοκίον.

Κάρνα ὄντες μυστικά, οἱ Καρεῶται Πατέρες, ἐκ Καρύας σοῦ ἐβλάστησαν Κόρη, καρύαν γάρ, Ἄαρὼν σε προεῖδε, καὶ ἐκβλαστήσαν ῥάβδον Θεόνυμφε, συνήγαγες οὖν ἀληθῶς, τοὺς Πατέρας ὡς κάρνα Δέσποινα.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα. Ἦχος δ´. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Υπερέβης ἀληθῶς, πάντα τὰ ὄρη τὸ σεπτόν, ἀγιότητος κλεινόν, ὄρος τοῦ Ἄθωνος ἰδοῦ, ὅτι οὐ μόνον ἀσκήσεως εἰ ὁ στίβος· καὶ αἵματα σεπτὰ, θυσίαν δέδωκας Θεῷ, Πατέρων εὐκλεῶν, καὶ θεῶν Ὁμο-

λογητῶν, τῶν Καρεῶν τὴν εὐκλεᾶ ἀποδεκάτωσιν, σὺν ἀγγελάρχη Κοσμά τῷ πάνυ, χαῖρε εὐφραίνου, ὅτι ἡ Χάρις ἐν σοὶ ὑπερεκκέχυται.

Δόξα. Τό αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Φιλοξένησον Ἀγνή, νῦν ἐμφανέστερον Οὐς πρίν, ἐν ἐγκάτοις σου τῆς γῆς, ἐτιθηνήσω μυστικῶς, καὶ γὰρ ψαλοῦσι καὶ αἰθῆς τὸν ὕμνον, Ἀγγέλου σοι Σεμνή, ἀγλώττως πλὴν ἀληθῶς, τυχόντες ἀκλινοῦς καὶ θείας στάσεως, τῆς Βασιλείας Υἱοῦ σου τοῦ θείου, Ὅνπερ πρεσβείαις σου δεῖξον ἴλεων, ἡμῖν τοῖς ὄσοι, σπουδῆ καὶ πόθῳ, νῦν πρὸς σὲ καταφεύγομεν.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Οὐ θεμιτὸν Δέσποτα, πάντῃ ἀδύνατον, ἐνωθῆναι, τοῖς καινὰ εἰσάγουσι, τῇ παραδόσει τῇ πατρικῇ, ἔφασκον Πατέρες, πικρῶς καταπιεζόμενοι, ἰστάμενοι ἐν πέτρᾳ, τῆς πίστεως βοῶντες, τῇ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Υπακοὴν ἄνομον, οὐ δεδιδάγμεθα, ἐλαττοῦσαν, τὴν ὀρθὴν εὐσέβειαν, ἀλλ' ἀκριβῶς εὐαγγελικοῖς, δόγμασι στοιχοῦντες, σωζόμεθα ὡς πιστεύομεν, μηδόλως οὖν ἐλπίζης, ἰταλοσυμφωνία, παραχαράξαι τὴν παράδοσιν.

Κάλλιον ἦν, κάλλιον, στερηθῆναι τοῦ φωτὸς τὴν πρόσκαιρον ἀναλαμπὴν ἢ ἀληθινοῦ, φωτὸς ἀστοχῆσαι, διὸ εἴ τι θέλεις ποιήσον, ξιφούλκησον καὶ τέμνε, Χριστοῦ τῆς ἀληθείας, οὐκ ἂν ἀπέστημεν τὸ σύνολον.

Θεοτοκίον.

Αγιασμὸν Πάναγνε, δώρησαι τέκνοις σου, Θεοτόκε Πύλη αγιάσματος ἢ τοὺς κλεινοὺς τούτους Ἀθλητάς, στέψασα στεφάνοις, ἀγνεΐας ὁμολογίας τε, ἵνα ὁμόσε πάντες, ἐκβοῶμεν Υἱῷ σου, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Καταβασία. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

ᾠδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ρεῦμα στήσαντες πλάνης, βεβηλούσης τὰ θεῖα Πατέρες Ὅσοι, ρεύμασιν αἱμάτων, ἐκχυθεῖσιν ὡς ὕδωρ καθάρσιον, Ὁρθοδόξων κλέος, καὶ ὑποτύπωσις ἀρίστη, τῶν θελόντων Κυρίῳ πορευέσθαι.

Υψαυχένων ληρώδη, καταπτύσαντες ἀκαταιτίατα, ἐξ Ἐφάσ γνῶθι, Βασιλεῦ ἡμῶν ἔσται ἡ λύτρωσις, ἔφητε Πατέρες, διὸ βασάνοις ὑπαχθέντες, μὴ προδόντες κυσὶ τὰ πανάγια.

Αῖζημίται οὐδόλως, γενησόμεθα οὐδὲ συμφώνησιν, ἔξωμεν πρὸς τούτους, ἡμεῖς Ἄρτον γνωρίζοντες Κύριον, ἄρτῳ τὴν Θυσίαν, τὴν λογικὴν ἐπιτελοῦμεν, ὑπὲρ Ἦς καὶ προθύμως τεμνόμεθα.

Θεοτοκίον.

Κυκλουμένην παντοίοις, τὴν ψυχὴν μου Παρθένε ὀρμήσασι, τῇ γλυκεῖα κλήσει, σοῦ Ὄνόματος χρῶμαι ἀλέξημα, ἵνα μὴ τῇ πλάνῃ τῶν ἐπικήρων ἀστοχῆσω, τοῦ Χριστοῦ μου τῆς θείας συστάσεως.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

ᾠδὴ στ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Απόστητε Βασιλεῦ, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, αἰρέσεως μολυσμοῦ, οἱ Πατέρες ἔκραζον, ἡμεῖς γὰρ εὐθύνομεν, τρίβους τοῦ Κυρίου, ἀπ' αὐτῶν οὐ μὴ ἐκκλίνωμεν.

Ρημάτων καινοφανῶν, ψυχολετῆρας γινώσκοντες, Λατίνων τοὺς ἀρχηγούς, τούτοις οὐ συγχρώμεθα, τίς γὰρ ἡ συμφώνησις τοῦ Χριστοῦ πρὸς σκότος, οὐ μερίδος λυτρωθείημεν.

Ειρήνης οἱ μαθηταί, πρὸς Εἰρηνάρχην ἐφθάσατε, δυνάμεις τὰς ἐν ὑμῖν πάσας εἰρηνεύσαντες, διὰ ξιφοτμήσεως, ὅθεν τὴν εἰρήνην, τοῖς ὑμνοῦσι νῦν δωρήσασθε.

Θεοτοκίον.

Ο ὁ μόνον ἐπιφανεῖς, καυχῶνται πόλεις γεννήσασαι, Μαρτύρων
 πληθὺν καὶ σύ, Θεοτόκου σκῆνωμα, ἔχεις νῦν τοὺς Μάρτυρας, δι'
 Οὓς ἐν Κυρίῳ, ἐγκαυχῶ καὶ ἀγαλλίασαι.

Καταβασία. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὁρθοδοξίας τὰ καινὰ ἐγκαλλωπίσματα,
 ἐκθρεψαμένη Καρεῶν Σκήτη καυχήθητι,
 ἐν Κυρίῳ γὰρ καυχᾶσθαί σε νῦν ἐμπρέπει·
 τὸ δὲ Ὄρος τὸ τοῦ Ἄθω ἐγκοσμούμενον,
 ἐπὶ πλέον τοῖς ὡς τοῦδε ἐκβλαστήμασι,
 νῦν κραυγάσατε· χαίροις δόξα Μαρτύρων μου.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνάστα προφητικῶς, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς
 φυλακῆς σου, τὸ ἐν Ἄθῳ ἀγιόλλεκτον σύνταγμα, καὶ
 χαρμοσύνως θέασαι πῶς ἐκαθαριώθησαν ναζιραῖοί σου
 Καρεῶται ὑπὲρ χιόνα. Πῶς πολυειδέσι βασάνοις ὑπο-
 βληθέντες ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα. Πῶς τῇ ἀληθείᾳ δουλεύον-
 τες, ὑπὲρ λίθους σαπφείρου ἐπυρρώθησαν. Πῶς τῇ Ὁρθο-
 δοξίᾳ ναματοποτισθέντες, ὑπὲρ Αὐτῆς ἐτελειώθησαν.
 Καὶ τὰς χεῖράς σου εὐχαρίστως ἄρον πρὸς Κύριον καὶ
 ἀνασάλπισον τούτῳ μεταμορφούμενος·
 χαίροις δόξα Μαρτύρων μου.

Καὶ τὸ Συναξάριον, πρῶτον τὸ παρὸν καὶ εἶτα τὸ τοῦ Μηναιίου.

Τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν σύναξιν ἐορτάζομεν τῶν ἐπὶ Βέκκου ἐν
 Καρναῖς ὁμολογησάντων καὶ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀθλησάντων ξίφε-
 σί τε καὶ ἀγχόνῃ Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, οἳ μὴ θελήσαντες συγκοινω-

νήσαι καὶ συμφρονῆσαι τοῖς Λατινόφροσι, τὸ μαρτυρικὸν στέφος ἐδέξαντο, σὺν τῷ Πρῶτῳ ἁγίῳ Κοσμᾷ.

Στίχοι.

Εἰς τοὺς Πατέρας.

Ἔχει Μάρτυρας Ἐκκλησία παντί που,
Ἔχει Καρεῶν καὶ ἡ Σκήτη αἱμάθλους.

Ἄλλοι ξίφεσιν, ἕτεροι δὲ ἀγχόνη,
πρὸς Θεὸν ὁμοῦ ἀνέπητε Πατέρες.

Εἰς τὸν Πρῶτον.

Βακτηρίαν εἶχες πρὶν τὴν ξυλίνην ὡς σκῆπτρον,
νῦν Κοσμᾷ ἐμπρότευσον εἰς Χριστοῦ Βασιλείαν.
Πέμπτη ὁμόσε χώρησεν πληθὺς Ὅσιάθλων.

Καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα.

Τῆς τῶν Ρωμαίων ἀρχῆς τὰ σκῆπτρα Μιχαὴλ τοῦ Η΄ τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ Ἀζυμίτου, κρατοῦντος καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τὰ ἡνία τοῦ λατινόφρονος, φεῦ!, Ἰωάννου τοῦ Βέκκου κατέχοντος, μέγας τε καὶ ζοφώδης σάλος ἠγέρθη ἐπὶ τῇ γενομένῃ προσπαθείᾳ παρ' ἀμφοτέρων, ἵνα τὰ ἄμικτα μίξωσι καὶ τοῖς καθαροῖς τὰ ρερυπωμένα ἐνώσωσι, βία ἐπιβάλλοντες τὴν ἔνωσιν τῶν αἰρετικῶν παπολατρῶν δυτικῶν μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἧς ἐκεῖνοι κούφως ἀπεσχίσθησαν. Τότε οὖν, πολλῶν εὐθυφρονούντων ὡς ταῖς πατρικαῖς παραδόσεσιν ἐντεθραμμένων ἐκ τε τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν καὶ τῇ τοιαύτῃ γνώμῃ καὶ βουλήν ἀνταχθέντων, διωγμὸς ἐκινήθη, ὅπως πάσῃ δυνάμει ἐπιτευχθῆ ἡ βέβηλος αὕτη καὶ ἀνούστατος ἔνωσις. Ἐξαιρέτως δὲ οἱ μονάζοντες ἐν Βασιλευούσῃ, τῷ τε Γαλλησίῳ ὄρει καὶ δὴ τῷ τοῦ Ἄθωνος, ἐγγράφως τε καὶ παρρησίᾳ τοὺς πρωτάρχας τῆς τοιαύτης ἀνομίας ἐλέγξαντες, πολυειδέ-

σι βασάνοις καθυπεβλήθησαν καὶ πολλοὶ καὶ τοῦ μαρτυρίου ἐπέτυχον. Ἐν δὲ τῷ προπυργίῳ τῆς Ὁρθοδοξίας, τῷ Ἁγιωνύμῳ τούτῳ Ὅρει καὶ τῆς Θεοτόκου κλήρῳ, πλήθη λατινοφρόνων στρατευμάτων ἐπέδραμον ὥστε εἰ δυνατόν καταπεῖσαι τοὺς ἐνταῦθα ἀσκουμένους Πατέρας λατινῖσαι. Πλὴν μάτην ἔδραμον, ὅτι πλὴν ὀλιγίστων τῷ φόβῳ ὑπαχθέντων τῇ τῶν αἰρετικῶν κοινωνίᾳ, οἱ πολλοὶ ἐδραῖοι ἔμενον τῇ παραδοθείσῃ πίστει. Ἐλθόντες οὖν καὶ εἰς τὴν περιώνυμον Σκήτην τῶν Καρεῶν, τὴν ἄρχουσαν τοῦ Ἄθω παντός, καὶ εὐρόντες ὡς στερέμνια τείχη Ὁρθοδοξίας τὸν τε τότε Πρωτεύοντα Ὅσιον Κοσμᾶν, ὡς καὶ τοὺς ἐν τῇ Σκήτῃ παραμείναντας λοιποὺς Πατέρας, βία ἐσκόπουν τούτους ἀναγκάσαι τὰ τῶν ἰταλοφρονούντων φρονῆσαι καὶ τὰ τῆς ψευδενώσεως καθυπογράψαι. Μὴ τυχόντες οὖν τοῦ ποθουμένου, τὸν μὲν Πρῶτον Ὅσιον Κοσμᾶν ἀγγόνη ἀπήρῃσαν, τοὺς δὲ λοιποὺς Πατέρας ξίφει ἀπέτεμον, ὡς τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον τεκμηριοῖ ὁ σωζόμενος μαρμάρινος λίθος. Καὶ τὸν περίκλυτον Ναὸν τοῦ Πρωτάτου πυρπολήσαντες καὶ τὰ Κελλία πάντα καταληστεύσαντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες τὰ τίμια λείψανα τῶν Ὁσιάθλων βορὰν τοῖς θηρσὶν τοῦ δρυμοῦ καὶ τοῖς κόραξι τοῦ οὐρανοῦ. Μόλις δὲ μετὰ τὴν τῶν Χριστοῦ Γεννῶν μεγίστην ἑορτὴν ταῦτα ταφῆς κατηξιώθησαν, παρὰ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπαναστρεψάντων οἴκαδε τὸ πρὶν ἀποκρυβέντων Καρεωτῶν μοναχῶν. Τούτων τὰ ἅγια λείψανα εὐρέθησαν τεθαμμένα κύκλωθεν τῶν θεμελίων τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Πρωτάτου Ναοῦ, κατὰ τὴν γενομένην τὸ σωτήριον ἔτος *αβγ* ἀνακαίνισιν αὐτοῦ. Τὸ δὲ τοῦ Ὁσιάθλου Κοσμᾶ τοῦ Πρώτου, τοῦ ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ Πλακᾶ ἔλκοντος τὴν μοναχικὴν καταγωγὴν, θεία νεύσει ἀνεκόμισεν ἡ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὅρους Ἱερὰ Κοινότης τῇ 1η Ἰαννουαρίου *αβγ* σωτηρίου ἔτους, Πρωτεύοντος τοῦ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου Πανοσιολογιωτάτου Προηγουμένου Ματθαίου.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Α ῥωμοὶ ὡς προκαθαρθέντες, δακρυρρόοις τε καὶ πενθικοῖς ἀγῶσιν, ἐλαμπρύνθητε νῦν, Πανόσιοι Πατέρες, ὑπὲρ χρυσὸν καὶ σάπφειρον, τῇ τοῦ αἵματος προσχύσει.

Θεωρίας ἐπίβασις ἢ πρᾶξις, ὅπερ ἔγνωτε Πατέρες συνθανόντες, καὶ συσταυρούμενοι Χριστῷ προσωμοιώθητε, πρότερον ἀσκήσει καὶ τέλος διὰ ξίφους, πιστώσαντες τὸν λόγον.

Λυκωνύμους οὐ μὴν καὶ λυκοτρόπους, τὸ Μαρτύριον ἀπέδειξε Λατίνους, ὑμᾶς τεμόντας ὧ τρισόλβιοι, καὶ θηρσὶν ἀγρίοις, τὰ σώματα ἐκθέντας, ὡς ὁ Προφήτης λέγει.

Θεοτοκίον.

Οὐρανός τις ὡς ἄλλος ὧ Παρθένε, ὁ πανένδοξος ναὸς ὁ τοῦ Πρωτάτου, ἐχαρίσθη ἡμῖν, φυλάττων ἐν ταμείοις, τῶν Ὁσιάθλων λείψανα, ἃ τιμῶμεν προσκυνοῦντες.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες.

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Υπερηφάνου ἄνακτος, συνετρίβη ἢ οἴησις, τῶν ἀζυμιτῶν ἐπιβαλεῖν τὸ φρόνημα, πρὸς ὃν ταπεινώσεως, λόγοις σοφοῖς συνέφητε· μὴ ὧ βασιλεῦ τὰ ἀκίνητα κίνει, ἀλλὰ τῇ παραδόσει, τῶν Πατέρων προσμένων, ἐξ ὕψους σωτηρίαν καὶ εὐλογίαν ἔξεις.

Στάντες στερρῶς ὡς ἄκμονες, ταῖς βασάνοις τυπτόμενοι, ξίφη τοῦ Θεοῦ θερίζοντα αἵρεσιν, Κοσμᾶ Πρῶτε τίμιε, σὺν τοῖς σεπτοῖς συμψύχοις σου, ἔφυτε χαλκεῖς γάρ, τοὺς Λατίνους εὐρόντες, πρὸς οὓς ἀντεβοᾶτε, εἰ καὶ ξίφεσι χρᾶσθε, Τριάδα προσκυνοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στράτευμα θεοσύλλεκτον, εἰ καὶ μέλαν φωτόλουστον, ἄγγελοι καθάπερ, τὸ ὑμῶν συνάθροισμα, Πατέρες Πανόσιοι, ἐνθεωρεῖται πάντες γάρ, τῆς μιᾶς πατρίδος, νόστον ἔχοντες πίστει, εἰς σκάφος Ἐκκλησίας, συνηγμένοι τῇ αὔρα, τοῦ θείου Παρακλήτου, ἀνήχθητε εἰς ταύτην.

Θεοτοκίον.

Τίμια δῶρα πάναγνα, τοὺς Πατέρας προσφέρω σοι, ἐπὶ τῇ Γεννήσει τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε, οὓς δέχου ὡς κάρπωμα, φιλοθεΐας Δέσποινα, καὶ τῶν χαρισμάτων τὴν πληθὺν διανέμοις, τοῖς τέκνοις σου ἑκάστω, ὡς οἶσθα τὸ συμφέρον, ὃ Ἄθως ἀνακράζει, τῇ Θεοτόκῳ Κόρῃ.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εργάσασθε προθύμως εἰς ἀρετῆς, ἀμπελῶνα Πατέρες θεόσοφοι καὶ τὸν μισθόν, παρὰ τοῦ Κυρίου χαροποιῶς, ἐδέξασθε τὸν στέφανον, τῆς ὁμολογίας ὑπὲρ Αὐτοῦ, Ὅν νῦν ἐκδυσωπεῖτε, τὴν ἄφεισιν δοθῆναι, πλημμελημάτων ὧν περ πράττομεν.

Φωτὸς ἀκτίστου ἔχοντες μετοχήν, καταλάμψατε σκότος βαθύτατον ὅπερ ψυχάς, νῦν ἐπαπειλεῖ προσκαταλαβεῖν, καὶ δότε φωτοεΐδειαν, ἵνα τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ, γενώμεθα ἐπόπται, καὶ τούτου Βασιλείας, συμμετασχεῖν Πατέρες Ὅσιοι.

Ωθεΐα Θεοτόκου παρεμβολή, Ὅσιάθλων χορὸς παναιοίδιμος οἱ τοῖς θηρσίν, ἀφεθέντες βρῶσις καὶ οὐρανοῦ, τοῖς κόραξιν κατάβρωμα, ὡς κληρονομήσαντες ἀσφαλῶς, ἀσύλως τε τὴν ἄνω, καὶ ἄφθαρτον νῦν στάσιν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύετε.

Θεοτοκίον.

Αμώμητε Παρθένε ταῖς προσευχαῖς, Ὅσιάθλων προσδέχου καὶ πρόσφερε τῷ σῷ Υἱῷ, ὅπως Ἐκκλησίας ὀρθοδοξῆ, τὸ πλήρωμα καὶ αἴρεσιν, ἐκποδῶν γενέσθαι, ἵνα σωθῆ, λαός σου ὃς ὕμνεϊ Σου, τὸ ὕψος καὶ τὴν δόξαν, καὶ μεγαλύνει Σε Θεόνυμφε.

Καταβασία. Μεγάλυνον ψυχὴ μου. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλᾶριον.**Ἦχος β'. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

Τὸν λίθον τῆς ἀθλήσεως, ἐνορῶντες Πατέρες, τὸ ξίφος τὴν ἀγχόνην τε, καὶ βασάνους μυρίας, θαυμάζομεν ἀνυμνοῦντες, τὸν Θεὸν Ὅς παρέσχεν, ὑπομονὴν σοφίαν τε, σοὶ Κοσμᾶ τῷ Πρωτάθλῳ καὶ τοῖς λοιποῖς, Καρεώταις ὅσοι ὁμολογία, Τριάδα ἐκηρύξατε, ἐναντίον Λατίνων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν κλῆρὸν σου τιμήσαντες, Θεοτόκε Παρθένε, Πατέρες οἱ θεόστυποι, διὰ τῆς μαρτυρίας, τῆς πίστεως γεγονότες, ὑποδείγματα θεῖα, νῦν χαίρουσι κατέχοντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, οὗς Σὸς Υἱός, δέδωκε βραβεῖα ὁμολογίας, ἀξίως ὧν περ ἔπαθον, καὶ δι' ἃ ἐγκαυχῶνται.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον φαιδρὰ πανήγυρις, ἢ τῶν Πατέρων πληθὺς, Ὁσιάθλων συνήγαγε μοναστῶν τὸ ἄθροισμα, ἐορτάσαι χαρμόσυνα, τὴν τούτων μνήμην καὶ σεπτὴν ἄθλησιν, ὑπὲρ δογμάτων ὀρθῶν τῆς πίστεως· δεῦτε προσπέσωμεν καὶ κατασπασώμεθα τὰ ἱερά, λείψανα ἃ προὔθεντο, εἰς στηριγμὸν τῶν ψυχῶν.

Ὡς ἐκαλλιώθη Ἀχραντε, κλῆρος ὁ σὸς μυστικῶς, ἐντυχὼν τῆς προσθέσεως, ἀθλητῶν τοῦ αἵματος, διὰ Πίστιν τὴν ἄμωμον. Ἐχων ἐν μέσῳ Κοσμᾶν τὸν Πρωτάθλον, κεκοσμημένον ἀπὸ τοῦ Πνεύματος. Ὅθεν ἐγκύπτοντες τούτων εἰς μαρτύριον τὸν Ἰησοῦν, ἅπαντες δοξάζομεν, αὐτοὺς δοξάσαντα.

Χαίρει Ἐκκλησία σήμερον, πορφυρωθεῖσα σεπτῶς, ἐξ αἱμάτων Πανόσιοι, ἅπερ ἐξεχέατε δι' ἀγάπην Καλέσαντος, ὑμᾶς εἰς κλῆσιν τὴν Χριστομίμητον, ἐν ἧ μαθόντες ὅτι δι' αἵματος, Πνεῦμα προσκτώμε-

θα, χαρισμάτων δίδοται δὲ ὄρμαθός, δίψει ἐχωρήσατε, πρὸς τὸ μαρτύριον.

Ν οῦν καθηράμενοι πρότερον, ἀδιαλείπτω εὐχῇ, φύσιν ἄλλην ἐκτήσασθε, ἀρετὴν πανόλβιοι, δι' ἧς ὄντως θεοῦμεθα· καὶ κατὰ γράμμα τὸν λόγον δεξάμενοι, συσταυρωθέντες Χριστῷ δι' ἀθλήσεως, νῦν ἀπολαύετε, ἅπερ νοῦς ἀνθρώπειος οὐκ ἐξαρκεῖ, ὅλως διηγῆσασθαι, ὡς Παῦλος ἔφησεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τ ὶ Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, τοὺς Ὁμολογητὰς τῆς πίστεως τιμῶμεν, Πατέρες τρισόλβιοι. Ὑμεῖς γὰρ σωφρόνως, τῇ ἀληθείᾳ στοιχοῦντες, τὴν λατινίδα αἴρεσιν ἠλέγξατε. Καὶ ταῖς βασάνοις μὴ ἐνδόντες, τῷ μαρτυρίῳ ἐνηθλήσατε. Ὅθεν, ὡς εὐσεβείας ἔχοντες θεόγραφα πρότυπα, στομούμεθα χαίροντες καὶ ὁμολογίας εἰκόνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ ὀχυρούμεθα. Τὰ δὲ τίμια Λείψανα κατασπαζόμενοι, τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν δοξάζομεν, τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα. Ὡς καὶ μὴ παύσησθε πρεσβεύειν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Β ηθλεὲμ ἐτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ Φάτνη. Τὸ Σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν, ἡ σκιά παρέδραμε, καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾷ κρίζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, Μακαρισμοί, γ' καὶ στ' ᾠδή.
Ἄποστολος, ζῆτει τῇ β' Σεπτεμβρίου.
Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ στ' Νοεμβρίου.
Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Στίχοι.

Δέχου Πατέρων πληθὺς τὸ ψέλλισμά μου
καὶ δὸς τὴν Χάριν τοῦ Πνεύματος εὐχαῖς σου.

